

PIRYNS, Remi (Moerzeke 16 augustus 1920).

Studeerde rechten aan de Katholieke Universiteit Leuven (hij werd doctor in 1942) en werkte onder meer als boekhandelaar en ondernemer.

Tijdens zijn studentenperiode was Piryns actief in het **Algemeen Katholiek Dietsch Studentenverbond** (AKDS), later **Dietsch Jeugdverbond** (DJV) waar hij van september 1939 af de dienst voor vorming leidde. Hij was tevens actief in het **Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond** (preses in 1941-1942).

Tijdens de bezetting werd Piryns hoofdredacteur van *De Blauwvoet* (1940-1941) en *Ons Leven* (1941-1942). Na mei 1940 nam hij de algemene leiding van het DJV op zich. Hij probeerde zijn organisatie onafhankelijk te houden van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV), maar zag zich begin 1941 verplicht aan het sluiten bij het **Algemeen Vlaamsch Nationaal Jeugdverbond** waarmee hij in mei 1941 toetrad tot de **Nationaal-Socialistische Jeugd Vlaanderen** (NSJV). Hij werd chef van het hoofdkwartier en plaatsvervanger van **Edgar Lehembre** binnen het NSJV en was als dusdanig een van de jeugdleiders die de **Groot-Nederlandse dissidentie** binnen het VNV leidde. Hij vertegenwoordigde midden 1942 het NSJV in de onderhandelingen tussen het VNV en de **Vrijwillige Arbeidsdienst voor Vlaanderen** (VAVV).

Zijn Groot-Nederlandse gezindheid leidde ertoe dat hij samen met **Walter Bouchery** en **Steven Debroey** het initiatief nam tot de zogenaamde **Putsch van Vilvoorde**, een clandestiene bijeenkomst van NSJV-leiders naar aanleiding van de VNV-kaderdag van 14 juni 1942. Uit de NSJV-bijeenkomst kwam een document voort dat het gebrek aan Dietse en christelijke accenten in de VNV-collaboratiepolitiek aankloeg, zonder evenwel het nationaal-socialisme of de collaboratie op zich af te wijzen. Deze dissidentie binnen de jeugdbeweging werd door het VNV onderdrukt, wat concreet voor Piryns een degradatie naar de functie van algemeen secretaris van het NSJV betekende (Jan Meuwissen verving hem als chef van het hoofdkwartier). Ondanks zijn rol binnen deze dissidentie bleef hij dus NSJV-lid en bij de latere reorganisatie van het NSJV in maart 1943 werd Piryns benoemd als een van de drie hoofddienstleiders op het hoofdkwartier. In maart 1943 fungeerde hij als Banleider tijdens een Hitler-jugend-kamp in Strassenhaus en vanaf september

1943 was hij medeorganisator van de provinciale gouw kaderdagen van de NSJV.

Piryns werd na de bevrijding uit de Orde der advocaten gestoten en opgesloten in het interneringskamp te Lokeren. Hij werd echter snel weer vrijgelaten, zodat hij reeds in december 1945 medeoprichter was van het satirische antirepressieblad *Rommelpot* (tot december 1949). Hij werd voorzitter van het *Erasmusgenootschap* en was medeverantwoordelijk voor de toetreding van dit genootschap tot het *Algemeen-Nederlands Verbond* (1959), waarvan hij ook ondervoorzitter werd. Tijdens de contestaties in Leuven (1966) werd Piryns opnieuw redacteur van *Ons Leven* en in 1970 werd hij eindredacteur van *Neerlandia*. Naast deze bladen publiceerde Piryns ook bijdragen in *Gudrun en Het Spoor* en schreef hij enkele liedjesteksten waaronder het *Gebed voor Vlaanderen*, dat door Gaston Feremans op muziek werd gezet.

Piryns werd voorzitter van het in 1979 opgerichte *Algemeen-Nederlands Congres* en zette als dusdanig zijn Groot-Nederlandse streven verder; de beide Nederlanden hadden volgens hem een voortrekkersrol te spelen om een culturele inhoud aan het 'Europa der volkeren' te geven.

LITERATUUR: *Lexicon – Politieke en Jeugdkollaboratie*, 1985; – G. Durnez, 'Noord en Zuid in speerpunt Brussel. Remi Piryns (70), realistisch voortvarend', in *De Standaard* (30 juli 1990); – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994.

NICO WOUTERS